

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quæ sit gratia voluntatem bonam præueniens. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

dictum intelligatur, ut totum detur Deo qui hominis voluntatem bonam præuenit, & præparat adiuuandam, & adiuuat præparatam: nolentem præuenit ut velit, volente subsequitur & e fustrâve lit. Ecce his verbis & aliis premissis evidentiter traditur, quia voluntas hominis preparatur & præuenitur gratia Dei ut velit bonum, & adiuuatur ne frustra velit.

Ibid. ad finem eiusdem cap. 32.

Quod bona voluntas comitatur gratiam.

C

In to. 1. epist. stol. 106. anno medium. Itaque bona voluntas comitatur gratiam non gratiâ voluntatem. Vnde Aug. ad Bonif. Papam scribens contra Pelag. inquit: Cum fides impetrat iustificationem sicut unicuique Deus partitus est mensuram fiduciâ: non gratiam Dei aliquid meriti præcedit humani, sed ipsa meretur augeri, ut aucta mereatur & perfici voluntate comitante, non ducete pedissequa, non prævia. Ecce hic aperte habes, quod gratia præuenit bona voluntatis meritum: & ipsa bona voluntas pedissequa est gratia, non prævia.

Quæsit gratia voluntatem præueniens, scilicet, fides cum dilectione.

D

Epist. eadē ad Bonifacium 106. paulo superius.

Et si diligenter intendas, nihilominus tibi monstratur quæ sic ipsa gratia voluntatem præueniens & præparans, scilicet fides cum dilectione. Ideoque Aug. in eodem tractans quomodo iustificati sumus ex fide, & tamen gratis (vtrumque enim dicit Apost. qui dicit, iustificati ex fide, alibi ait, iustificati gratis per gratiam) Hoc enim ideo dixit, ne fides ipsa superba sit, ne dicat sibi, si ex fide iustificati, quomodo gratis? Quod non fides meretur, cur non potius redditur quam donatur. Non dicat homo ista fidelis: quia cum dixerit habeo fidem, ut mereari iustificationem, respondetur ei, Quid habes, quod non accepisti? Fides non qua iustificatur es, gratis tibi data est. Hic aperte ostenditur quod fides est causa iustificationis & ipsa est gratia & beneficium quod hominis

præ-

præuenitur voluntas & præparatur. Vnde Aug. in
 1.1. retract. Voluntas est qua & peccatur, & rectèvi.
 uitur. Voluntas v. ipsa nisi Dei gratia liberetur à
 seruitute qua peccati serua facta est, & vt vitia su-
 peret adiuuetur : recte pieque viui à mortalibus
 non potest : & hoc beneficium quo liberatur nisi
 eam præueniret, iam meritis daretur, & nō esset
 gratia, quæ vtique gratis datur Præuenitur ergo
 bona hominis voluntas illo gratiæ beneficio, quo
 liberatur & præparatur. Et illud beneficium fides
 Christi rectè intelligitur: sicut August. in Ench. e-
 uidenter ostendit dicens. Ipsum arbitrium libe-
 randum est post illam ruinam à seruitute pecca-
 ti. Nec omnino per seipsum, sed per solam Dei gra-
 tiam quæ in fide Christi posita est, liberatur *vt vo-*
luntas præparetur. Ecce apertè dicit gratiam, per
 quam liberatur arbitriū & præparatur voluntas,
 sitam esse in fide Christi. Fides enim Christi (*vt in* 117. *in fine,*
eodem ait) impetrat quod lex impetrat.

Quod voluntas bona quæ præuenitur gratia, quedam

Dei dona præuenit.

*C. 106. in fi.
Aug. in Ench.*

chiridio. c.

117. in fine.

117. in fine.